

■ Στὴν Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου (27 IB')

Ἔνας Πρωθυπουργὸς καταγράφει τὸ Θαῦμα τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος*

Ἦταν παραμονὴ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου (26-27η Δεκεμβρίου), καὶ στὸν Πολιοῦχο τῆς πόλεως τοῦ Μεσολογγίου, τὸν Ἅγιο Σπυρίδωνα, μία οἰκογένεια παρακαλεῖ τὸν Ἱερέα νὰ «ξενυχτήση» τὸ παράλυτο παιδί της μέσα στὴν Ἐκκλησία, μὲ ἱκεσίες, παρακλήσεις καὶ πολὺ πίστη γιὰ ἓνα Θαῦμα.

Ἡ ἀγάπη ἐνὸς γονιοῦ γιὰ τὸ παιδί του εἶναι τέτοια, ποὺ δὲν τὸ χωράει ὁ νοῦς του νὰ βλέπη τὸ παιδί του, τὸ ἴδιό του τὸ σπλάγχνο, νὰ μὴν μπορῇ νὰ περπατήση.

Καὶ εἰδικὰ ἐκεῖνες τὶς παλαιὲς ἐποχές, αὐτὸ γινόταν ἔτι δυσκολώτερο, μιᾶς καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἔχη εἰδικές φροντίδες ἀπὸ κανέναν τὸ παιδί αὐτό, ἐκτὸς αὐτῆς τῶν γονιῶν του.

Καὶ τί θὰ ἀπογινόταν ἂν οἱ γονεῖς ἔφευγαν ἀπὸ τὴν ζωὴ; **Ποίος** θὰ διακονοῦσε μὲ τόση ἀγάπη καὶ ὑπομονὴ τὸ παράλυτο παιδάκι τους; **Ποίος;**

* * *

Ὁ Ἱερέας δέχεται καὶ τοὺς ἐπιτρέπει νὰ «ξενυχτήσουν» τὸ παιδί μέσα στὸν Ναό. **Τοὺς** ἀποχαιρετᾷ, εὐχόμενος νὰ «πιᾶσουν» οἱ παρακλήσεις τους.

“Ολη την νύκτα ξάγρυπνοι οι γονεῖς, γονατιστοί, με ἱκεσίες προς τὸν Πανάγαθο Θεὸ ἐνώπιον τῆς Εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, τοῦ Προστάτου τῆς πόλεώς τους, ὁ ὁποῖος ἀκουγε κάθε μέρα τὰ παρακάλια τους.

Τοῦ ζητοῦσαν γιὰ μία ἀκόμη φορὰ νὰ μεσιτεῦση στὸν Θεὸ νὰ κάνη καλὰ τὸ παιδί τους.

Καὶ ὦ τοῦ θαύματος! Ἐκεῖ κάπου στὰ ξημερώματα, τὸ παιδί ξαπλωμένο, ἀνήμερο ὅπως ἦταν νὰ σταθῆ στὰ πόδια του, ἐνώπιον τῆς Εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, βλέπει τὸν Ἅγιο Σπυρίδωνα νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὴν Εἰκόνα του, νὰ τοῦ ἀπλώνη τὸ χέρι δίνοντάς του κάτι –σὰν ἓνα μικρὸ κομμάτι ἀντιδῶρου ἔμοιαζε– καὶ νὰ τοῦ λέγη:

«Σήκω καὶ περπάτησε!... Μπορεῖς!... Εἶσαι καλὰ τώρα!...».

Τὸ παιδί σηκώνεται καὶ αἰφνης τὸ βλέπουν οἱ γονεῖς του νὰ περπατάη. Ἄρχισαν τὰ κλάματα... Δάκρυα χαρᾶς πλέον, τὰ ὁποῖα ἐκύλισαν στὰ ξάγρυπνα πρόσωπά τους.

Δὲν ἐπίστευαν στὰ μάτια τους καὶ ὅταν ἐρώτησαν τὸ παιδί τους, τί ἔγινε, αὐτὸ τοῦς εἶπε τί εἶχε δεῖ.

Γονατιστοὶ εὐχαριστοῦσαν τὸν Θεὸ μὰ καὶ τὸν Ἅγιο, ὁ ὁποῖος ἐπραγματοποίησε τὴν μεγαλύτερη εὐχή τους, νὰ ὑγιαίνει τὸ παιδί ποὺ τόσο ἀγαποῦσαν.

* * *

Τὸ Θαῦμα αὐτὸ ἔγινε ξημερώνοντας τοῦ Ἁγίου Στεφάνου. Ἀυστυχῶς, ὁ χρόνος μὰ καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα δὲν διεσώθησαν.

Διασώθηκε ὅμως ἡ καταγραφή αὐτοῦ τοῦ Θαύματος ἀπὸ ἓναν Πρωθυπουργὸ τῆς Ἑλλάδος. Τὸν **Σπυρίδωνα Τρικούπη** (1788-1873).

Ὅχι μόνον κατέγραψε τὸ Θαῦμα, ἀλλὰ συνέταξε καὶ **εἰδικὴ Ἀκολουθία** γιὰ τὸ γεγονός αὐτό, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἀνήμερα τῆς Μνήμης τοῦ ὁποῖου ἔγινε τὸ Θαῦμα, 27η Δεκεμβρίου.

Ἀπὸ τότε καὶ κάθε χρόνο ψάλλεται ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου Στεφάνου αὐτὴ ἡ **Ἀκολουθία**, τὴν ὁποῖα συνέταξε ἓνας Πρωθυπουργὸς καὶ ἐκείνη τὴν ἡμέρα, σὰν σήμερα δηλαδή, στὸ

Μεσολόγγι ἔχουν τὴν λεγόμενη **Μονοεκκλησιά**.

Τελεῖται δηλαδὴ (ἐκτὸς ἂν πέση ἡμέρα Κυριακή), Θεία Λειτουργία μόνον στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς πόλεως, αὐτὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, παρευρισκομένων ὄλων τῶν Ἰερέων τῆς πόλεως καὶ συσσώμου τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐνῶ περιλάμπρο Προσκυνητᾶρι μὲ τὴν Εἰκόνα τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου κοσμεῖ τὸν Ναό.

Θαυμαστὰ τὰ ἔργα Σου, Κύριε, ἐν τοῖς Ἁγίοις Σου!

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

(*) Βλ. <http://www.romfea.gr/diafora/5443-to-thauma-pou-kategrapse-enas-prothourgos>. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.